

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. X. Consideratio mortalis circa dicta in hoc articulo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

nium bonorum Unigeniti Filii tui, age cum auctoritate Reginae, utere illis cum confidentiâ Matris, dispone de omnibus cum potestate sponsæ magni Regis Regum, nulli pro te sunt limites, nulla respectu tui obtinet locum partitio, totum regnum, & tota potentia tua est; omnes divitiæ, omnisque celestium voluptatum abundantia le-

gitimo jure spectant ad te, eòquod sis Filia, Mater & Sponsa: *Indivisum habere tecum cupit imperium, omni tecum in unâ carne & uno spiritu indivisum fuit pietatis mysterium: Vive, regna, posside in æternum, dum interim nos aliud non faciemus in terris, nisi tuis applaudere, adgratulari magnificentijs.*

* *

ARGUMENTUM.

*Consideratio moralis circa dicta in hoc**Articulo.*

ARTICULUS X.

Porrige jam manus & accipe fructum non solum hujus Articuli, nec hujus solius ultimæ Consultationis, sed plurimarum, quæ hanc præcesserunt.

Perpende mente seriâ, immunis ab omni obstinatione & errore, quodnam sit maximum & præcipuum tuum negotium in hoc mundo: Nonne est placere Deo, & salvare animam tuam? Et vide, quàm cæci sint, qui contemnunt devotionem; Judica, quantum omni sanæ menti adversentur, qui credunt, quòd abjecta & inutilis sit occupatio, devovere se exercitijs pietatis, orationi bonorum librorum lectioni, mortificationi suarum passionum ac sensuum, recitationi Coronæ aut Rosarij, & similibus; quique dicere interdum audent, nonnulla sceminarum esse

amplecti devotionem, eòquod hæc careant habilitate magna exaultandi negotia. Examina bene & penitus pondera, quàm alieni fiat ejusmodi discursus non solum ab omni Christianâ pietate, sed etiam à sano sensu & ratione; quid enim magnum est & ponderosum inter omnia negotia hominum, quàm exercitia pietatis & devotionis?

Quando nobilius quid agunt, quàm dum agunt cum infinitâ Majestate Dei? quando insudant operi magis Excellenti, magisque necessario, quàm dum invigilant magno negotio æternitatis sue? quando ampliora nanciscuntur videntis fortunæ commoda, quàm quando locupletate se student, comparando sibi regnum DEi? & quando immortalem sibi acquirunt gloriam? quando infinitorum bo-

Non est majus, nec nobilius negotium exercitio devotionis.

Hhh hhh 2 norum

Qui sperant devotionem, sunt homines risu digni.

norum evadunt possessores? Et quando aperiunt sibi portam ad intrandum in gaudium ipsius DEI, nisi quando seridè incumbunt exercitijs devotionis? an appelles id opus abjectum, occupationem despicabilem, quæ non nisi ignavos ac pusillos deceat animos? an diceres, nonnisi illos, quibus magna tractandi negotia non est facultas, incumbere devotioni, velut rei, quæ agi possit in terris, minimæ? quæ igitur sunt magna hæc negotia, majoris momenti ac ponderis, quàm illa? Dic nobis, quæ magis digna æstimes precedentis alicujus viti occupatione? Quære ubi vis, scrutare omnia, maturè pondera omnes status & conditiones, & cuncta hominum negotia, à Regibus, qui resident in solijs, usque ad novissimum remigem in navigijs; compara successivè omnes hæc conditiones, cum conditione & negotio veri alicujus devoti, & videbis superare hanc cæteras omnes absque comparatione.

Omnia negotia mundi simul non sunt, quæ ei vera devotio.

Nec sit tibi satis comparate illas omnes in particulari, sed sume omnes simul, nec unicam illarum occupationum omitte, illasque coærcvatas in lance alicujus libræ pondera, & in examen mitte cum unicâ & solâ devotione, & videbis illam solam majoris esse valoris, solam majoris momenti, solam majoris emolamenti, solam majoris gloriæ, solam majoris solatii, & denique solam majoris operationis & effica-

ciæ in rebus agendis, quàm omnes aliæ simul absque illâ; & exin judica, an dicere vel cogitare, quòd devotio sit res despicabilis, ridiculum non sit, & omnis experti rationis?

Ulterius adhuc progredere, & compara devotionem unius solummodò veri servi Dei cum omnibus negotijs, sive parvis, sive mediocribus, sive magnis, sive majoribus, sive maximis omnium hominum, qui existant adhuc, vel qui unquam existerunt in terris à creatione mundi, sed qui caruerint devotione, & videbis unicam solam bonam animam absque comparatione habere plus ponderis, plus valoris, plus meriti.

Sed nolo resumere totam vitam alicujus animæ devotæ, nec omnia devotionis exercitia, imò nec unicam solam diem; propono tibi nonnisi unicam opus bonum ab ipsâ Exantlatum; compara hoc & pondera in æquâ bilance veritatis æternæ, & probè experire, quanti valeat; & videbis valere id Paradisum, & valere id solùm tanti, ut promereatur possessionem æternam infiniti boni pro eo, quòd cætera omnia absq; devotione, etiamnâ multitudine suâ, & magnitudine apparenti totum obruant mundum, valeant nihil, nec mereantur visionem DEI vel unico momento.

Advocate huc omnes sapientes mundi, congregare huc & adnate maxima quæque ingenia, consulte

lite

Vide. alleg. polit.

Confi. tio v. pag. 423.

Unicum bonum opus devotum majorem est omnibus negotijs mundi per cuncta sæcula.

lite & deliberatè cum illis desuper examine penitus magnam hanc & ponderosam veritatem: *Supernaturale præponderat omni eò, quòd est naturale; Divinum præponderat omni eò, quòd est humanum; æternum præponderat omni eò, quòd est temporale; Salus præponderat cæteris omnibus.* Quid respondere potestis ad hoc? impendite omnem ingenij vestri acrimoniam, ad excogitandum bonam aliquam rationem humanam, quæ propugnet vos adversùs validissimam hanc rationem divinam; non poteritis; omnis sapientia hominum suppeditare vobis poterit nec unam; & postquam bene fuerit agitata, succumbere tandem debet & cedere veritati.

Fatendum illi erit, nil esse in terris tam magnum, tam spectabile, quòd comparari possit veræ devotioni bonæ alicujus animæ: Quis est tam cæcus, ut id non videat, quis tam insanus, ut contradicere audeat? Afferendum tandem est, ex omnibus mundi occupationibus esse optimam, amplecti devotionem solidam, sinceram & veram; conditionem vniuersæ duntaxat animæ devotæ meliorem esse conditione omnium Regum terræ, pluriusque æstimandum esse novissimum servorum Dei, quam esse supremum Monarcham totius hujus mundi inferioris. Urgeo adhuc, ut res bene consideretur; Nonne verum est, illam solam plus lucrari

cunctis mercatoribus, qui negotiantur in universo orbe; ipsam solam majori pollere sapientiâ, quam omnes Ministros Curiarum, quos consulunt Principes velut oracula. Tandem enim verum est, quòd, quidquid agunt homines pietatis & devotionis expertes, nihil agant, nisi quòd se reddant æternum miserabiles; quòdque, quidquid agit bona anima, modò sit verè devota, agat omnia, eò quòd sibi comparet possessionem boni infiniti in omnem æternitatem.

O bone Deus! O amantissime Deus! Indulge cæcitati universali hominum; effunde unicum divini tui luminis radiolam super tenebras nostras: *Deus meus illumina tenebras meas:* O si misera mundi mancipia aperitent aliquando oculos ad aspiciendum magnam hanc veritatem, quæ complectitur omnes alias: *Non nisi uni Deo tibi servandum; Non nisi una anima tibi salvanda; Non nisi una beata æternitas tibi lucranda;* hoc bene scire, est omnia scire; hoc ignorare est omnia ignorare; facere bene hoc solum, est omnia facere; intermittere hoc solum, est nihil facere, nisi perdere Deum, perdere suam animam, & perdere æternitatem suam beatam, ad præcipitandum se in æternum in æternitatem infelicem; & exin videbis, an deinceps adhuc vel dicere, vel cogitare sis ausurus, devotionem esse abjectam & despicabilem,

H h h h h ; nec

Vide, an hic
illud
p. 11.

Consideratio
valde
magis ponderosa.

nec idoneam nisi animabus ignavis, quæ nullam conficiendi negotia magna habeat capacitatem:

Exercitium facile & valde utile.

Exantla & perficite negotia conditionis tuæ, sed nihil intueri in illis magnum, nisi solam voluntatem Dei; contemne illa in seipsis, tanquam res nihili, quæque non spectent ad te; Sed aspice in omnibus adorandam voluntatem Dei, quæ æstimare te faciet illa, & omnia etiam minima curare sollicitè, tanquam negotia Dei: Non intende alteri, nisi commodi & utilitati illius, nec prætende quid aliud, nisi ut perfectè placens supremo Domino tuo, perficiendo id bene, quòd mandaverit tibi. Memineris id ipsum quantocyùs finiendum, nec quidquam aliud te amplius curaturum; permittes mortuos sepelire suos mortuos, deseres mundum cum omnibus ipsius negotijs, committet is illa cuiquam alteri; siquidem is non indiget tui, nec tu in-

diges illius: Videbis tunc, omnia ipsius negotia non fuisse tua, eò quòd illa non sint æterna, & negotium tuum etiam non fuisse ipsius, eò quòd illud non sit temporale; Siquidem, uno verbo, nil magis est verum, quamvis nil minus sit cognitum, minusque credatur, quam sequens effatum: *Omne quòd non est æternum, non est anima immortalis negotium*; non debet igitur illius suscipere curam, non æstimare illud, & non nisi contemptim aspiceri; devotio est magnum ipsius negotium; pietas, quæ exstimulari debet in omnibus, quæ agit est præcipuum & magis ponderosum ipsius negotium; Cura salutis suæ æternæ est maximum & unicam ipsius necessarium; Cetera omnia non aspiciat, nec minimum quid curet. Beata, & millies magis, quàm exprimi possit, beata anima, quæ bene hanc comprehendit veritatem.

§. Unicus.

Quòmodo Anima immortalis tractare debeat in tempore negotia æternitatis suæ.

Seminamus in tempore, ut colligamus in æternitate.

Sed de cætero, quamvis anima immortalis aspirare non debeat, nisi ad æternitatem, nihilominus se æstimare non debet infelicem eò quòd se videat constrictam, & veluti captivam in tempore, in hoc enim præstare potest mira, jaciens largiter & incessanter in terram æternitatis suæ beatæ semina,

quæ olim colliget & recipiet in cælo; dumòdò devota sit dumòdò unico suo bene intendat negotio, dumòdò bene suum collocaet tempus, utiliter laborandò, uti facere potest absq; ullà quasi difficultate. O mi Deus, quàm dives evadit hæc anima! sive non faciat nisi hoc solùm, sive alia negotia conficere debeat in

visâ

vita præfenti (parùm interest, modò sit verè devota) tam magna enim & mira patrare potest in tempore, pro ætèritate, & acquirete absque labore multo tam ingentes divitas, ut, qui figillatim enumeraret illas, & illarum aspiceret abundantiam, percelleretur horrore, nec illam comprehendere posset. Sed intuitus hic tam suavis, tamque consolatorius est, ut anima totius mundi vecordissimam admirabili accenderet Zelò, quique infatigabilem redderet ipsam in continuis exercitijs devotionis.

Quis est, quem non alliciat magnum hoc Sancti Pauli Apostoli effatum: *Momentaneum hoc & leve, æternum gloriæ pondus operatur in nobis*: Dicit nobis, quod momentum leve præfentis, & infelicis vitæ proferat & pariat nobis pondus æternitatis beata. Salomon, qui Rex erat tam potens, tamque magnificus, non donavit Hiram nisi Viginti pagos vel oppida in terrâ Galilææ pro viginti annorum servitijs, quæ illi impendit, Sed Deus, qui Monarcha est infinitâ ratione major & divior, impertitur servis suis totum Regnum suum pro mercede exiguorum servitorum, quæ impendant ipsi, non solum, quamdiu vivunt sed remuneratur unius diei labore, centies millenorum annorû proemijs. O munificentiam boni hujus Domini! quis non exastuet desiderio sua ipsi exhibendi servitiâ?

sed plura adhuc facit; siquidem remuneratur horas, & non horas solum, sed momenta totâ & integrâ æternitate, de quo certus sum per hoc Sacræ Scripturæ oraculum, quod est infallibile: *Momentaneum hoc & leve, æternum gloriæ pondus operatur in nobis*. Verum de quo momento loquitur? loquitur de omnibus, siquidem nec unicum est in vitâ, de quo id æquè non dici possit, ac de altero. Jam cogita & vide, quousque te id deducere poterit.

In quolibet anno vitæ tuæ numeras trecentos, sexaginta & quatuor dies, & quælibet dies complectitur viginti quatuor horas; habes igitur in quolibet anno octo millenas, septingentas, sexaginta & sex horas. Jam quælibet hora diei includit sexaginta minuta; habes igitur in quolibet vitæ tuæ anno, quingenta viginti quinque millia, nongenta & sexaginta minuta vel momenta; & ex totâ hac multitudine nec unicum solum est, de quo affirmari non possint eadem cum veritate, præfata Sancti Apostoli verba:

Momentaneum hoc leve, æternum gloriæ pondus operatur in nobis; modò, dum tranfit, recipiat semen boni alienjus operis. Indevoti & impij nihil in eo seminant, & consequenter nihil etiam nec merent, nec colligent; siquidem Sanctus Paulus nobis dicit, nos nihil mersuros in æternitate, quod non se-

mina-

Quot momenta vitæ tuæ exigis in servitio Dei, tot acquiris coronas æteras. Gal. 6. v. 6.

2. Cor. 4.
6. 17.

Bene remuneratur liberalius Salomone.

minaverimus in tempore : *Qua animi seminaverit homo, haec et metet.* Sed si verè devotus es, si agere studeas fidelem servum Dei, si tibi ipsi invigilas, sine intermissione applicandò te exercitijs pietatis, replere potes omnia tua momenta pretioso hoc semine, quod proferet tibi pondus aeternae gloriae; volo dicere, illa omnia, ubi agis cum libertate & attentione ad id, quod agis, quod facere potes facillimè; siquidem tantum abest, ut aliquam tibi id pariat difficultatem, ut potius magno tibi futurum sit adminiculo, ad faciendum, quando ceu scopum praefixeris tibi Deum, & habueris intentionem promovendi magnum negotium salutis tuae: si laboras, labora pro Deo, si quiescis, quiesce pro Deo, si pateris, patere pro Deo, si legis vel scribis, lege vel scribe pro Deo, si jejunas, si oras, si largiris Eleemosynam, ora, jejuna, largire Eleemosynam pro Deo; & ut verbo dicam id, quod magnus Apostolus nos docet: sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite: quod si facies, seminaveris in omnibus momentis vitae tuae, pretiosum germen, quorum unumquodque proferet fructum immortalis gloriae, quem metes in aeternitate.

Posthac enumera divitias tuas, & vide, an illarum inire nume-

merum poteris, omnèque illarum comprehendere magnitudinem: habes in unico anno, quingenta viginti quinque millia, nongenta & sexaginta momenta, quaecum omnia impleantur semine bonorum tuorum seperum, sunt totidem coronae aeternae, quas tibi producent; siquidem dubitare non licet de fecunditate alicujus momenti, cum Sacra Scriptura nobis asserat, unumquodque operari in nobis pondus aeternae gloriae; quot igitur momenta, tot etiam numerandae sunt Coronae. Quam stupenda divitiarum abundantia! & tamen non nisi unius adhuc anni est messis: quantas igitur habebis intra decem annos? quantas intra quadraginta? quantas intra quinquaginta vel sexaginta, vel plures adhuc annos, si exegeris hos in servitio Dei, exercens & amplectens veram devotionem? an facilè ad calculos hos poteris revocare.

Bene novi, non omnia momenta tua fore his plena, & magnam illarum partem mansuram hisce vacuam: Sed supponemus, te non seminasse, nisi dimidiam partem, supponamus non nisi quartam, non nisi semi-quartam partem; subduc de his rationem, & vide, quam copiosam sis obtenturus messem: dumque colligis è quolibet momento fructum boni seminis, quod illud replesti, videbis nec unicum ex illis fore, quod

sibi

Stupendae
devotio
alicujus
animae de-
votae.

1. Cor. 10.
v. 31.

tibi suum non impertiatur thesaurum, hicque thesaurus minor non erit, quàm possessio Dei. Ecce quæ tandem futura sit divitiarum tuarum abundantia.

Tunc perspicies, quàm beatus sis futurus ex eo, quod singularem fueris amplexus devotionem; videbis, & admiraberis id, quod non poteris comprehendere, videbis id, & cor tuum perfusum gaudiō non cessabit benedicere Deū, exsolvere illi grates in omnē æternitatē. Bene ominata momenta, inquires, quæ consecravi servitio Dei, non nisi hæc numero, cetera enim omnia mihi sunt inutilia! Beata omnia tempora, quæ litata à me sunt devotioni, omnia namque residua pro me, & quantum ad me, sunt perdita. Beati dies, in quibus devotus extiti, devotus JESU Christo, devotus Sanctissimæ Virgini (hæc enim devotiones, si veræ sunt, nunquam ab invicem separantur) Eheu! si bene habuisssem exploratum, quod proprijs

meis modò perspicio oculis, nunquam fecissem aliud cunctis momentis vitæ meæ, quàm JESU Christo, & Sanctissimæ Virgini devotionis offerre opera; Siquidem luculenter video, id omne esse, quod bonum, quod proficuum, quod pretiosum continet & possidet mundus; omne reliquum non nisi est vanitas.

Tu igitur, mi Fratere, qui ultimas has lecturus es lineas, credas id modò firmissimè, & ex nunc firmiter tecum statue, sed tam firmiter, quasi te voto obstringeres, futurum te deinceps, quoad vita tibi superstes erit (mediante divinâ gratiâ, quæ nunquam tibi deerit) devotissimum JESU Christo, & Virgini Sanctissimæ. Dimitto te cum bono hoc proposito & precor flexo poplite, & exardentissimo affectu cordis mei: Deus Pater JESUS Christus, amabilissimus Salvator meus, Spiritus Sanctus, & Sanctissima Virgo confirmet id ipsum.

*Gratiarum acto & Conclusio totius hujus
parvi operis.*

Grates immortales exsolvo tibi, ô Sanctissima Virgo, adoranda Mater Dei mei, salvatoris mei; Augustissima Regina Angelorum & hominum, suprema Domina omnium Creaturarum: Invoco, & omnium creatorum Entium, quæ universum incolunt orbem, im-

R. P. Isaac, Consultat, Tom. III.

ploro opem, ut me adjuvent in reddendo tibi grates pro innumeris beneficijs, quæ incomparabilis tua in me contulit bonitas, totius meæ decursa vitæ

Sed inter alia pro honore, quo affecisti me, dum meâ uti voluisti operâ, ex consilio quidem & hor-

liiii

tatu